

LINDERUD BORETTSLAG II 50 ÅR

Gode naboer og venner.

Gratulerer med 50 års-jubileet

Linderud borettslag II er bygget på grunn fra Linderud gård. Som navnet viser er Linderud en meget gammel gård, og lindetrærne har sikkert preget gården og terrenget opp gjennom lange tider. De fleste forskere antar at gården ble ryddet i tiden mellom Olav den Hellige (1030) og Svartedauen (1350). De fleste av forskerne antar i god tid for epidemien.

Erich Mogenssøn synes å være den første eier som bodde på gården det meste av året. Han overtok gården i 1713 etter sin far. Erich startet byggearbeider på gården, bl.a. bygget han første utgave av hovedbygningen. I hans segl finner man en due på en klippe med en oljegren i nebbet, tegnet på fred og fordragelighet.

Under 2. verdenskrig ble det flate området hvor våre blokker er plassert benyttet som krigsflyplass for de tyske styrkene.

Linderud gård er i dag en stiftelse underlagt Oslo kommune. Hver sommer er gården åpen for flere omvisninger inne og ute.

Etter at Statsfunksjonærenes Boligbyggelag Linderud sommeren 1960 tegnet kontrakt om kjøp av ca. 230 mål av Linderud gård, startet grunnarbeidet for de første boligblokkene våren i mai 1962, i dag benevnt som Linderud Boligsameie 1. Tomteprisen var kr. 15 pr. m². Utgangspunktet for byggingen på Linderud var å skaffe 1000 leiligheter til statsansatte i Post og Tele. I godkjent reguleringsplan ble antallet redusert til 848 leiligheter.

Finansieringen av byggingen ble også et puslespill. Boligbyggelagets leder; Karsten Skaug, fikk etter innspill kontakt med Norske Folk Livs- og Pensjonsforsikring A/S som var villig til å gi lån mot å få disponere 300 leiligheter (seinere redusert til 250) av boligbyggelagets leiligheter, bl.a. for å få løst selskapets saneringsproblemer i gamle Vika. Derfor ble de første blokkene i stor grad befolket med familier fra Vika, og vår blokk EMvei 14 – 18 ble i mange år kalt «Vikablokka».

De 4 skivehusene, som de formelt kalles, ble i hovedsak innflyttet i perioden høsten 1963 – vinteren 1965.

Selv flyttet jeg inn i den siste oppgangen som ble klarert. For meg og min nå avdøde kone, Sigrun, og våre 2 små sønner, Trond og Stein, hadde innflyttingsdagen **23.februar 1965** stått som en forventningsdag i lange tider. Dagen opprant med et strålende solskinn og 20 kuldedager. Vi kunne flytte inn i Nabolag II i ny leilighet i 9.etasje. Du verden hvor stor leiligheten var, nesten til å gå seg bort i. Dette var noe annet enn 1 rom og tekjøkken som vi kom fra. Du store alpakka hvor heldige vi syntes å være. Drømmen om et skikkelig hjem var gått i oppfyllelse. Det gikk forholdsvis greit å bli kjent med nye naboer, noen kjente jeg fra før, fra jobbsammenheng. Jo, det gikk greit.

To karer bør spesielt nevnes, vaktmestrene Knut Skarvang og Ingar Thorsø, to staute karer i sin beste alder. Skarvang var kjentmann etter forutgående arbeid på Linderud gård, Thorsø en jovial kar av beste sort. Begge ga oss de beste tipsene om ymse ting, og utførte sine oppdrag på en fortreffelig måte..

Ikke var det langt til kjøpmannen heller. Dagligvarebutikken i EMv 12, Frank Nilsen synes jeg å huske at kjøpmannen het, forsynte oss med det meste av livsnødvendigheter. Han brakte også varene hjem til oss om nødvendig. Det var en ny opplevelse. Og tiden gikk fort. Den gjør som regel det når man trives.

Og så mange småtasser og lekekamerater for guttene våre. Det var jo rene maurtua ute i leiresuppa og på plenbitene.

I mai måned 1965 ble vi brakt ned på jorda igjen. Det ble innkalt til årsmøte. Byggeregnskapet hadde gått i minus. Noen dristige blant oss gjorde innsigelser, men fikk til svar «at vi måtte være glade for å ha fått t tak over hue».

Tilleggsinnskuddet ble kr. 3000,- + øking i husleien, mye penger den gangen.

Diskusjonen omkring regnskapsunderskuddet varte i flere år inntil revisor Lotsberg maktet å legge ballen død. Da var endelig beløp kommet ned på kr. 1 300 000,-.

I møtet ble også Nabolag 2 omdøpt til Linderud borettslag II AL.

I generalforsamlingen 1968 ble jeg valgt inn i styret som 1. varamann. Hadde jeg visst da at det var starten må 44 år i styret, hvorav 40 år som leder, så ville jeg sannsynligvis ha takket nei. Fra min første sesong husker jeg de lange kveldsmøtene. På et spesielt møte brukte Styret 2 hele timer på å bli enige om hvorvidt vi skulle øke husleien med 5 eller 10 kroner pr. måned. Styrets formann, Tor Bergly, ønsket grundige diskusjoner før representantskapet ble orientert.

Ved generalforsamlingen 25.mai 1972 ble jeg valgt til borettslagets formann. Fra første dag arbeidet jeg intenst for å flytte forretningsførerfunksjonen fra Oslo sentrum til Linderud. Lederen i Kredittkassens eiendomsavdelingen, herr Gonnæs, ville sterkt holde på jobben. Først i 1974 gikk flyttingen i lås, og vi tilsatte Svein R. Nordberg som lagets nye forretningsfører. Han ble hos oss i 40 år, først i EMv. 12 og deretter i nye lokaler på Vollebekk. Svein og hans tilsatte var en god ressurs å ha mange ganger.

Dagligvarehandelen i EM 12 ble lagt ned etter at EPA-konsernet / Egil A.Braathen bygget første utgave «Linderud senter». Her ble det etablert bank, postkontor, Vinmonopol, bakeriutvalg, 2 dagligvareforretninger osv.

Linderud har gjennom alle år vært et fint og godt sted å bo. Stille og rolig, fine og gode oppvekstforhold for barna, og et godt forhold til skolens ledelse og aktivitetene der, samt gode naboer. Samhørigheten har vært og er et stort pluss. Bjerke bydel har imidlertid funnet at den gode omgangstonen ikke er tilstede. De har satt Groruddalssatsningen inn i kampen for å bedre denne. Personlig kjenner jeg meg ikke igjen i påstanden.

Kåre Willoch og Høyre vant stortingsvalget i 1981, og snart etter var diskusjonen om borettslag kontra boligsameier som organisasjonsform i gang. Diskusjonen ble ganske snart voldsom. Det ble sterkt hevdet at sameiene ville være bedre økonomisk, salgsprisene ville øke sterkere og bokostnadene ville bli lavere. I generalforsamlingen konsentrerte jeg alle mine krefter for at Linderud borettslag II skulle fortsette som borettslag. Det ble slik. Jeg er fremdeles i dag overbevist om at vi sammen gjorde det riktige. Kanskje har det også påvirket omgangstonen og naboforholdene. De fleste sameierlag sliter i dag med å vite hvem som egentlig bor i leilighetene.

De største prosjektene ble gjennomført i perioden 1985 – 90. Vi skiftet yttertak på alle blokkene, alle vinduene og utvendig bekledning. Blokkene endret totalt sitt utseende. Til glede for de fleste, men noen var imot. Vi skiftet ut våre oljefyrte varmekjeler i EM 12, som også L I og L III var med på, og tegnet kontrakt om oppvarming med fjernvarme. Samtlige inngangspartier ble bekledd med keramiske fliser, levert direkte fra den italienske produsenten. Det var et artig skue å se lossearbeidet av ivrige beboere utenfor den enkelte blokken fikk nye dører og nedfelt tak. I tillegg ble det montert nye dører og nedfelte tak. Alle heisemotorene ble skiftet ut, og andelseierne i 1.etasje fikk tilslutning til heisene. Nå har heisemotorene fraktet oss ned og opp i 25-30 år, og har vel tjent oss lenge nok.

Samtlige 344 entredører ble forsøkt skiftet, men det tok mye lengere tid enn beregnet. Først mange år senere ble de siste skiftet.

På 90-tallet pusset vi opp alle trappeoppgangene med maling i nye farger. Noe senere ble samtlige fellesvaskerier pusset opp gjennom flislegging av gulv og vegger, pussing og maling av taket og utskifting av alle dører. Nye vaskemaskiner ble også kjøpt inn.

Ved tusenårsskiftet fikk vi som eneste bolag i Nedre Groruddalen byggetillatelse for endring av våre verandaer. Nok et tungt, men gledelig prosjekt. Ytre verandavegg ble flyttet ca. 75 cm ut, derved ble gulvflaten nesten 3 m² større, og det vesentligste: Vi fikk verandaene innglasset.

I de påfølgende år ble samtlige stigeledninger for kaldt og varmt vann skiftet, og deretter ble avløpsledninger fra kjøkken og bad reparert, fra kjøkken i rør-i-rør, og fra badet gjennom sprøytebehandling.

Avslutningsvis må jeg få minnes vaktmester Åge Kristianstuen som gikk bort høsten 2011. Han var vår vaktmester i hele 25 år, og tross sine enkelte svakheter, gjorde han et totalt sett godt arbeid. Åge var venn med de aller fleste. Jeg skulle gjerne sett han her i kveld.

Foran oss ligger nye oppgaver for at bygningsmassen skal holdes i skikk. Men i et fortsatt fellesskap er jeg sikker på at borettslagets styrer, både det nåværende og de fremtidige, vil gjøre dette på en bra måte.

Til dere alle: Fortsatt godt og strålende jubileum.

TUSEN TAKK FOR ORDET.

Denne jubileumstalen ble holdt av Thor Solberg under jubileumsfeiringen lørdag 25.april 2015 på Linne Hotell. Det var ca. 75 personer til stede.